

wyjątku ludzi doprowadzić do spotkania z Chrystusem. Nawet tych, którzy dzisiaj deklarują niechęć do Chrystusa i Kościoła.

W związku z powyższym podczas tegorocznej Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło–Życie w miejsce klasycznych wykładów zostało zaproponowanych pięć paneli, poświęconych następującym zagadnieniom:

- „ewangelizacja bez granic”, czyli międzynarodowy wymiar ewangelizacji;
- „ewangelizacji bez granic” w świecie wirtualnym;
- „stare prawdy – nowy język”, czyli jak w medialno-wirtualnym świecie mówić człowiekowi o Bogu i o Jego miłości;
- „miłosierdzie bez granic” – „krańce świata w ubogich”, czyli różne formy ewangelizacji poprzez posługę miłosierdzia;
- „ewangelizacja bez granic wiekowych”, czyli działania ewangelizacyjne podejmowane wobec dzieci, młodzieży i dorosłych.

Uczestnicy kongregacji byli świadkami wymiany doświadczeń przez uczestników paneli, wywodzących się zarówno Ruchu Światło–Życie, jak i z innych środowisk. Dzielenie się bogatymi treściami i doświadczeniami uczestników paneli powinno zainspirować członków Ruchu Światło–Życie do wykorzystywania bogatych możliwości, jakie przynoszą nam czasy, w których żyjemy, aby nieść Chrystusowe orędzie Bożej miłości ludziom „ze wszystkich narodów, aż po krańce świata, w powszechnej ewangelizacji bez granic”. Tym bardziej że uczestnicy kongregacji byli przekonani, iż nie był to przypadek, że w roku, kiedy Kościół powszechny wpatruje się w postać Apostoła Narodów – św. Pawła, zostali zaproszeni do tego, by nie tylko dyskutować, ale także modlić się o dynamiczny rozwój diakonii ewangelizacji, Krucjaty Wyzwolenia Człowieka oraz diakonii życia. Czas Kongregacji Odpowiedzialnych był bowiem również ściśle związany z kolejnym etapem zarówno duchowego, jak i praktycznego przygotowania się do Pielgrzymki Ruchu Światło–Życie i Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. To „Wielkie Czuwanie” odbędzie się 6 czerwca 2009 roku na Placu Piłsudskiego w Warszawie w związku z 30. rocznicą wołania Jana Pawła II „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi! Tej ziemi!”.

Ks. Bogdan Biela

„Pokolenie JP2 i B16”

Ogólnopolskie sympozjum dotyczące stanu polskiej młodzieży
(Wrocław 27–28 kwietnia 2009)

27 i 28 kwietnia 2009 roku na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu odbyło się sympozjum zorganizowane przez Polskie Stowarzyszenie Pastoralistów

i Duszpasterzy im. Jana Pawła II, Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu, Wydział Teologiczny UKSW w Warszawie, Radę ds. Młodzieży przy Konferencji Episkopatu Polski oraz Prezydium Krajowe Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Temat sympozjum brzmiał: „Pokolenie JP2 i B16”. Zostało ono zorganizowane, aby wyjść naprzeciw dzisiejszym wyzwaniom, jakie stoją przed duszpasterzami zatroskanymi o młodzież. Jak zostało napisane w zaproszeniu

poprzez sympozjum pragniemy przyczynić się do pogłębienia rozumienia stanu młodego pokolenia w celu poszukiwania diagnozy, rozpoznawania kierunków i metod duszpasterskich. Kondycja współczesnej młodzieży prowokuje wiele pytań w obszarze szeroko rozumianego duszpasterstwa, na które, aby odpowiedzieć kompetentnie, należy rzetelnie i merytorycznie pochylić się nad młodym człowiekiem i uwarunkowaniami jego funkcjonowania. Podejmując się dyskusji wokół tematu duszpasterstwa młodzieży w Polsce, mamy nadzieję, że planowanie sympozjum może przyczynić się do ubogacania i rozwijania refleksji pastoralnej Kościoła w celu podejmowania jak najbardziej właściwych i trafnych inicjatyw duszpasterskich kierowanych do młodzieży.

Temu celowi miały służyć referaty oraz panel dyskusyjny. Uczestnicy sympozjum z ks. bpem Henrykiem Tomasikiem na czele wysłuchali następujących wykładów: ks. prof. Waldemara Irka „Młodzież jako kategoria społeczna”, ks. dra Janusza Michalewskiego „Młodzież w optyce psychologicznej”, ks. prof. Zdzisława Pawłowskiego „Biblijne podstawy formacji młodzieży”, ks. prof. Krzysztofa Pawliny „Młodzież: przyszłość czy problem Kościoła?”, ks. dra Bogdana Gienzy SDS „Duszpasterstwo zwyczajne i nadzwyczajne skierowane do młodzieży” oraz ks. dra Dariusza Śmierchalskiego-Wachocza „Zarys duszpasterstwa młodzieży w okresie międzywojennym w Polsce – konkluzja na dziś”. Panel poprowadził ks. Bolesław Karcz, prezes Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy.

Podsumowując interesujące merytorycznie sympozjum, można powiedzieć, że zmienny świat wymaga, aby Kościół pokazywał niezmienną pewnych wartości i postaw, zwłaszcza młodym. Tym bardziej że skok edukacyjny sprawił, iż pojawiło się pokolenie niespełnionych obietnic. Przykładem są studia humanistyczne, po których w zasadzie młody człowiek jest bez zawodu. Stąd zauważa się marnowanie dynamizmu młodych. W zamian pojawia się nihilizm, który sprawia, że młodzi nie chcą podejmować decyzji. W tej sytuacji trzeba uczyć realizmu, aby młodzi poznali własną miarę, swoją ograniczoność, swoje miejsce, gdyż każdy ma indywidualne możliwości. Wyjściem z tej sytuacji może być wychowywanie do relacji z innymi. Wyróżnia się tutaj cztery rodzaje relacji: „bycie wśród”, „bycie z”, „bycie dla” i „bycie w”. „Bycie wśród” jest najuboższą formą relacji, gromadzącą dla jakiegoś celu. „Bycie z” jest wyższą formą, gdyż prowadzi do poziomu „ja – ty”. Najwyższa forma to „bycie dla” i „bycie w”, gdyż pierwsza otwiera na wymiar służebny, a druga na Boga, na życie w Bogu z drugim. Doprowadzenie do tej relacji jest bardzo trudne, gdyż dla młodych Kościoł to inny świat, młodzież czuje się

opuszczona przez Kościół. Zamiast ciepła i zrozumienia napotyka instytucję, tym bardziej że kapłana odarto z nadprzyrodzoności. W efekcie ksiądz postrzegany jest jako niebezpieczny, bo może zrobić krzywdę. W efekcie zamiast być matką, Kościół jawi się dla młodych jako macocha. W tej sytuacji formy duszpasterskie są względne, najważniejsza jest gorliwość duszpasterska. Przykładem może być tutaj Filip (Dz 8). Uczy on, że dziś duszpasterz musi „wyjść na drogę”, „wsiaść do wozu” i „przejechać kawałek drogi”, po to, aby przede wszystkim pomóc w wypełnieniu powołania do miłości, by pomóc rozwijać w człowieku to, co w nim dobre. Niezastąpioną rolę w tym dziele pełni parafia, z katechezą szkolną i pozaszkolną, z rekolekcjami szkolnymi i wakacyjnymi, przygotowaniem do bierzmowania, liturgią, w której można doświadczyć sacrum i ducha modlitwy. We wspólnocie parafialnej jest także możliwość uczestniczenia w ruchach i grupach młodzieżowych oraz wolontariacie dla tych, którzy preferują działanie. Dotykamy tutaj także duszpasterstwa nadzwyczajnego młodzieży (pielgrzymki, turystyka, parafiady), jak i specjalistycznego (narkomani itp.) Zauważa się w tym kontekście brak struktur oraz długofalowego programu duszpasterstwa młodzieżowego na poziomie diecezji i dekanatu. Symposium z pewnością nie wyczerpało tematu, uświadomiło jednak uczestnikom, że młodzież jest niezwykle istotnym problemem do rozwiązywania, inaczej pozostanie jedynie „obietnicą lepszej przyszłości” (Benedykt XVI).

Ks. Bogdan Biela

**„Natura i cechy zgromadzenia liturgicznego chrześcijan”
Konferencja naukowa połączona z ceremonią wręczenia
Księgi Jubileuszowej ks. prof. dr. hab. Wincentemu Myszorowi
(Katowice 21 maja 2009)**

Od kilku już lat w kalendarz spotkań naukowych organizowanych przez Wydział Teologiczny UŚ w Katowicach wpisują się majowe konferencje poświęcone różnorodnym kwestiom liturgicznym. W ramach tegorocznego spotkania organizatorzy zaproponowali podjęcie refleksji na temat zagadnień zebranych pod wspólnym tytułem „Natura i cechy zgromadzenia liturgicznego chrześcijan”.

Tym razem doroczne spotkanie miało jednak szczególny charakter. W programie konferencji naukowej przewidziano bowiem ceremonię wręczenia Księgi Jubileuszowej ks. prof. dr. hab. Wincentemu Myszorowi – pierwszemu dziekanowi Wydziału Teologicznego w Katowicach – dla uczczenia 40. rocznicy jego pracy naukowej. Zasługi ks. profesora Wincentego Myszoza dla rozwoju patrologii trudno przecenić, a ich bliższe omówienie przekracza możliwości krótkiego sprawozdania. Jest to zresztą niekonieczne, gdyż dorobek naukowy Jubilata, dobrze